

7) Klasyfikacja Zawodów (KZ),

8) Systematyka Form Prawno-Organizacyjnych (SFPO) — stają się standardami klasyfikacyjnymi w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy.

Art. 62. 1. Główny Urząd Statystyczny zakończy prace i zorganizuje prowadzenie rejestru podmiotów gospodarki narodowej według zasad określonych w art. 41—46 nie później niż do dnia 31 grudnia 1997 r.

2. Do dnia 31 grudnia 1997 r. funkcje rejestru podmiotów spełnia prowadzony w oparciu o art. 12 ust. 2 i 3 ustawy powołanej w art. 60 system kodowania podmiotów statystycznymi numerami identyfikacyjnymi REGON, zwany dalej „rejestrem REGON”.

3. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, nie posiadające w dniu wejścia w życie ustawy numeru identyfikacyjnego REGON, są obowiązane do złożenia w urzędach statystycznych właściwych dla ich siedziby, nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, wniosku o nadanie tego numeru im i ich jednostkom wyodrębnionym. Urzędy statystyczne wprowadzą zgłaszające się podmioty do rejestru REGON i wydadzą, w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku, zaświadczenie o nadanym numerze identyfikacyjnym.

4. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą mają obowiązek zgłaszania do rejestru REGON bezpośrednio w urzędzie statystycznym województwa, na którego terenie mają siedzibę, odpowiednio: wniosku o nadanie numeru identyfikacyjnego — w ciągu 14 dni od dnia powstania podmiotu, wniosku o zmianę cech objętych rejestrem — w ciągu 14 dni od zaistnienia zmiany oraz wniosku o skreślenie z rejestru — z dniem zaprzestania działalności.

5. Główny Urząd Statystyczny wprowadzi, z urzędu, do rejestru REGON indywidualne gospodarstwa rolne sukcesywnie, nie później niż do dnia 31 grudnia 1997 r.

6. Przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru REGON, wydane na podstawie ustawy o statystyce państwowej ze zmianami określonymi w ust. 2, 4, 5 i 7, zachowują moc do czasu zakończenia prac nad utworzeniem rejestru podmiotów.

7. Przepisy art. 43 ust. 3, art. 44 ust. 2 oraz art. 45 stosuje się odpowiednio do rejestru REGON.

Art. 63. Sądy rejestrowe i inne organy prowadzące urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, a w szczególności rejestry: sądowe, ubezpieczenia społecznego, podatkowe, celne oraz ewidencje: działalności gospodarczej, wydanych zezwoleń i koncesji — wprowadzą sukcesywnie, nie później niż do dnia 30 września 1997 r., do prowadzonych rejestrów i ewidencji numer identyfikacyjny REGON.

Art. 64. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustali, w uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Finansów, Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą i Ministrem—Szefem Urzędu Rady Ministrów, tryb przekazania na potrzeby, o których mowa w art. 63, pełnych wykazów podmiotów zarejestrowanych w rejestrze REGON.

Art. 65. Główny Urząd Statystyczny zaktualizuje prowadzony rejestr terytorialny w zakresie informacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1—3 — w terminie do dnia 31 grudnia 1997 r. oraz uzupełni go o identyfikację adresową ulic, nieruchomości, budynków i mieszkań — w ramach prac przygotowawczych do najbliższego Narodowego Spisu Powszechnego, nie później niż do dnia 30 czerwca 1998 r.

Art. 66. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy wojewódzkie urzędy statystyczne stają się urzędami statystycznymi w rozumieniu ustawy i pozostają w dotychczasowych siedzibach.

2. Pracownicy wojewódzkich urzędów statystycznych stają się odpowiednio pracownikami urzędów statystycznych w rozumieniu ustawy.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie do dnia 31 grudnia 1996 r., ustali, w drodze zarządzenia, szczegółowe zakresy zadań oraz statuty poszczególnych urzędów statystycznych.

Art. 67. Traci moc ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. z 1989 r. Nr 40, poz. 221).

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

440

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 czerwca 1995 r.

w sprawie warunków i trybu udzielania przez Ministra Finansów, w imieniu Skarbu Państwa, poręczeń kredytów bankowych zaciągniętych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna oraz udzielania i umarzania pożyczek ze środków budżetu państwa.

Na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach

kontraktów eksportowych (Dz. U. Nr 86, poz. 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Finansów poręcza, w imieniu Skarbu Państwa, spłatę kredytu bankowego zaciągniętego przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, zwaną dalej „Korporacją”, na pokrycie wypłat odszkodowań z tytułu zawartych przez nią umów ubezpieczenia kontraktów eksportowych, obejmujących szkody będące następstwem zdarzeń określonych w art. 2—4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz. U. Nr 86, poz. 398), zwanej dalej „ustawą”.

2. Poręczenia, o których mowa w ust. 1, są terminowe.

§ 2. Korporacja może wystąpić z wnioskiem o poręczenie spłaty kredytu bankowego, o którym mowa w § 1 ust. 1, tylko do wysokości różnicy między kwotą zgłoszonego roszczenia o odszkodowanie a stanem środków na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 10 ustawy, na dzień wystąpienia z wnioskiem o poręczenie.

§ 3. 1. Wniosek, o którym mowa w § 2, powinien zawierać:

- 1) określenie wysokości poręczanego kredytu,
- 2) nazwę, siedzibę i przedmiot działalności ubezpieczonego, któremu ma być wypłacone odszkodowanie,
- 3) kwotę roszczenia o odszkodowanie uznaną przez Korporację,
- 4) określenie zdarzenia uzasadniającego konieczność wypłaty odszkodowania,
- 5) kopię umowy ubezpieczenia,
- 6) opinię statutowych organów Korporacji dotyczącą zawarcia umowy ubezpieczenia,
- 7) warunkową umowę kredytową,
- 8) dokument bankowy potwierdzający stan środków na rachunku, o którym mowa w § 2, na dzień zgłoszenia roszczenia o odszkodowanie.

2. W wypadku stwierdzenia uchybień formalnoprawnych wniosku, Minister Finansów wzywa Korporację do ich usunięcia w terminie 14 dni.

3. W wypadku nieusunięcia uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 2, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Umowę poręczenia zawiera Minister Finansów z bankiem kredytodawcą.

5. Z tytułu udzielonego poręczenia Skarb Państwa nie pobiera żadnych opłat lub prowizji.

§ 4. 1. Na pokrycie wypłat odszkodowań, o których mowa w § 1 ust. 1, Minister Finansów udziela Korporacji, na jej wniosek, nie oprocentowanych pożyczek ze środków budżetu państwa.

2. Do określenia wysokości pożyczki, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 2.

§ 5. 1. Wniosek, o którym mowa w § 4 ust. 1, Korporacja powinna przedstawić Ministrowi Finansów w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia roszczenia o wypłatę odszkodowania.

2. Wniosek powinien:

- 1) zawierać określenie proponowanej kwoty pożyczki,
- 2) spełniać warunki określone w § 3 ust. 1 pkt 2—6 i 8.

3. Przy rozpatrywaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, przepis § 3 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Umowę pożyczki zawiera Minister Finansów z Korporacją.

2. Przekazanie pożyczki następuje w terminie 14 dni od dnia podpisania umowy.

3. Z tytułu udzielonej pożyczki Skarb Państwa nie pobiera żadnych opłat lub prowizji.

§ 7. Zwrot udzielonej pożyczki następuje w ratach i terminach określonych w umowie pożyczki.

§ 8. 1. Pożyczka, o której mowa w § 4, może być umorzona na wniosek Korporacji w wypadku:

- 1) bezskutecznej egzekucji wierzytelności oraz innych praw przysługujących Korporacji, o których mowa w art. 12 ustawy,
- 2) braku środków na rachunku, o którym mowa w § 2.

2. Wysokość umorzenia pożyczki, o której mowa w ust. 1, stanowi różnicę między wypłaconym odszkodowaniem a kwotą uzyskaną w wyniku przeprowadzenia postępowania o zwrot wypłaconego odszkodowania.

3. Decyzję o umorzeniu pożyczki podejmuje Minister Finansów na wniosek Korporacji. Wniosek ten powinien zawierać opis przebiegu realizacji transakcji eksportowej i likwidacji szkody oraz przebiegu postępowania, o którym mowa w ust. 2.

4. Pożyczka nie może być umorzona przed upływem trzech lat od dnia wszczęcia w danej sprawie postępowania, o którym mowa w ust. 2.

§ 9. 1. Minister Finansów udziela poręczeń, o których mowa w § 1, oraz udziela i umarza pożyczki, o których mowa w § 4 i 8, po zasięgnięciu opinii Prezesa Rady Ministrów.

2. Minister Finansów występuje z wnioskiem o wyrażenie opinii, o której mowa w ust. 1, nie później niż na 14 dni przed dniem jej ostatecznego rozstrzygnięcia, załączając odpowiedni projekt umowy w sprawach, o których mowa w § 1 i 4, lub decyzji w sprawach, o których mowa w § 8.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*